

Текстът е извадка от: Мирчев, Михаил. БСП бе срината. Социология за избори. Потенциалът на лявото. Експертен потенциал. Национализъмът днес. В: Списание А-SPECTO, бр. 14, Май 2015, с. 50-58.
www.a-specto.bg/bsp-be-srinatas
blogs.unwe.bg/mihailmirchev/2015/05/10/345-3/
www.assa-m.com/izbori/izbori_0504.php

БСП НА КРЪСТОПЪТ: СМАЛЯВАНЕ ИЛИ ВЪЗРАЖДАНЕ

Инерцията и страхът в БСП. Потенциалът на лявото.
Политика и експертен потенциал.
Жертвените агънца на властта

/подзаглавията мои – М.М./

Част от интервю на Калина Андролова с проф. Михаил Мирчев

– Кажете ми проф. Мирчев, живее ли БСП в измислен свят? Имам усещането, че БСП живее далече от истинската реалност. А тя е, че електоратът им наистина си отива, измира ей така физически и друг не се прибавя. Вие какво мислите?

– Ако говорим за елита на БСП, е точно обратното. Той, с не малка своя част, живее заровен в тинята на реалността. Номенклатурната йерархия, от Позитано до общинските и нивовите организации, прекалено много се обвързва с бизнес, с все по-нечист бизнес. Голяма част от тези активисти на БСП започнаха да гледат на политическия и партийния статус като на трудоустрояване – свое лично и на близките си, или като възможност да се прави някаква търговска кариера. Но това е **не само морална деградация, то и тотално деидеологизиране**. За БСП, доколкото тя би искала да е „автентична лява” партия, това е фатално. Процесът през последните 10 години се разви интензивно.

Сега големият проблем е обръщането назад – към идеите и ценностите. **Прагматизмът в политиката е неизбежен, но печеливш е само онзи прагматизъм, който стои в рамката на идеи и ценности.** Това е от изключителна важност особено за левите и патриотичните партии. Без това те се обезличават и стават инструмент за лични амбиции и властова алчност, за мафиотско търгуване с обществени блага.

БСП беше една **уникална партия**. Доколкото доскоро тя носеше **силен морален компонент**, рефлекс за обществена отговорност, грижовност за държавата и държавността. Но след 2005 г. това много интензивно започна да се загубва и разпилява. Ако има криза в БСП, то е по тази линия. Тази лява партия с идейна и морална традиция зад гърба си от 125 години сега **без морална доминанта просто няма никакъв шанс да оцелее**. В този смисъл БСП бе срината и стана като всички останали прокажени търговски партии в България.

Сега (след конгреса от лятото на 2014 г.) се очаква новото партийно ръководство да направи завой. **Казва се завой наляво, но всъщност фундаменталният завой следва да бъде към моралност и обществена идейност.** Всъщност това е трудната задача пред Михаил Миков. Виждаме как вече година се опитват да му извиват ръцете, да ги връзват и да го обезсилват. За да не

успее той да прочисти БСП – първо на Позитано, паралелно с това и в няколко областни организации с абсурдна кадрова ситуация, после надолу по йерархията. Сега БСП е заложница в ръцете на Миков – той ще се справи ли със съпротивата, ще надделее ли над хора и групи, които очевидно са корпоративни лобисти, които използват партията единствено като прикритие за свои и чужди бизнес далавери? Това е голямата питанка. Нека му пожелаем успех.

Нека му пожелаят успех не само ляво мислещите българи, но и всички останали здравословно мислещи българи. Доколкото **България няма шанс за суверенно и цивилизовано развитие**, особено при сегашната реална война, в която ни завличат, **без опозицията на една наистина лява, и демократична, и интелигентна, и смела партия**. Ако става дума за голяма партия, това засега може да бъде единствено БСП.

А що се отнася до другото, което казахте – за измислена реалност. До голяма степен, електоратът на БСП, **възрастният електорат продължава да живее в една измислена реалност**. Това е реалността на бившия социализъм (50-те до 80-те години). На бившата отговорна, грижовна, съзидателна държава. Общо взето като механизъм за правене на съвременна политика, тези хора не могат да си представят, че в момента вече държавата е организирана по съвсем друг начин, нещата стават по коренно различен начин. От тази гледна точка имаме една измислена реалност. В умовете и в психиката на хората, които са прекалено възрастни. Става дума поне за 50% от БСП електората. Това са 60-70-80-годишни хора. Така че има ги и двата феномена.

– Имам предвид измислена реалност в партийната върхушка. Дотолкова, че сякаш са слепи за това, което се случва с партията им.

– Тук бих коригирал. **Не са слепи**. Това са умни хора, не са слепи, много добре разбират. Проблемът в какво е? Не показват смелост да променят поведението си. **Недостиг на смелост да излязат от никакви структури и мрежи, в които са се натопили**. Няма смелост да надмогнат злокачествени връзки, с които са обвързани. Всъщност проблемът не е в неразбирането и в невиджането, а в страха да променят личното си статукво. По принцип им се иска партията да се стабилизира и да си върне силата, но когато се дойде до конкретното „аз, като висш партиец, нещо трябва да променя“ – хоп, стопиране и оттам вече партията се свлича по инерцията надолу и встрани от обществените потребности. Ето това е най-често проблемът.

– Тази партия паразитира върху носталгията на стария електорат, за който си говорим.

– Това време вече мина.

– Паразитира и не произвежда нищо ново. Не полага усилия да увлече отново своя електорат.

– Старите симпатизанти на БСП оредяват физически, стопява се числото, те вече не могат да дадат власт за БСП. Само 500 хиляди гласа през Октомври 2014. Ако се продължава по тази инерция на следващите парламентарни избори ще са 300 хиляди. Това вече не е паразитиране върху носталгията на стария електорат. Числата са неумолими.

Паразитирането беше до изборите през Май 2013, когато избирателите на БСП се повишиха до 950 хиляди. Сега вече количеството намалява и трябва да се превърне в ново качество. Ако продължават по старому, те просто от голяма партия вече станаха средно голяма партия, следващата стъпка е да се свият до малка и маргинална партия. Не им го пожелавам.

Спасението на БСП е в средното поколение, него трябва да привлечат.

Става дума за хората, които са **изоставени от профсъюзите** срещу работодателския произвол. За хората, които гледат **деца и семейство и изнемогват при мизерните** си трудови възнаграждения. За хора, които вече **не понасят тържеството на мутрите** навсякъде около нас. Това е бъдещето на БСП, с което те ще се разминат и ще загинат, или с което ще успеят да се срещнат и ще възкръснат като мощна лява партия в България.

– Дали да се доверим на тази агенция, дето онзи ден извади резултати от изследване, дава на БСП 10,2% рейтинг?

– Този резултат ми изглежда реалистичен. Но само като реално гласуване – това е около 500 хиляди гласа или 10% от наличното избирателно тяло сега в България.

И не е точен, ако говорим за регистриране на декларативен вот и номинални данни в едно изследване тези дни – тук, в изследването, регистрираният процент вероятно би следвало да е около 15-17%.

За тези разминавания говорихме в началото на разговора ни. Те са методически. И чрез тях не бива да се заблуждава публиката на медиите.

– На какво се дължи загубата на електорална тежест при БСП?

– Вече се каза. Преди всичко на болезненото разминаване между елита и електората на БСП през последните 10 години. **Голяма част от елита стана търговски и злоупотребяващ със своята партия.** Те са от едната страна. От другата страна са остатъчният възрастен електорат и идващите млади леви, които продължават да мислят социално и морално, патриотично и искат смела лява политика. Това фундаментално разминаване разочарова много хора и бесепари. Още не са успели да го преодолеят.

– Смятате ли, че БСП има ресурс да направи такъв рязък завой в морален план?

– БСП, според мен, има ресурс.

– Но няма смелост.

– Не може да го направи бързо, на всички ни се иска много бързо да стане, а това е невъзможно. В този смисъл БСП няма да бъде българска СИРИЗА. Тоест за една година да изгрее и от малка периферна формация да стане властващата голяма управляваща партия. БСП много бавно и драматично ще взема този завой. Въпросът е да успее и да не се отказва.

Иначе има много ресурс. Аз непрекъснато се срещам с млади хора, по разни политически училища, свързани с БСП. Там впечатляват многото читави хора, около 30-годишни. Образовани, с дозата идеализъм и гражданска моралност, с идея и нетърпение да работят нещо чрез партията за обществото, без непременно да получават пари за това.

От друга страна гледам парламентарната група. В нея от 39 човека вероятно 7-8 систематично подливат вода на колегите си, обезсилват ясната лява опозиционна активност. Разбира се, има и 20-ина човека, които очевидно са много читави и модерно мислещи, опитват се в тази крайно сложна за тях ситуация да правят пробиви и пробивчета, да накланят везните към полезни за България неща.

Много е **сложна кадровата ситуация** в БСП. Михаил Миков още в началото на мандата си миналата година (2014) пропусна момента да поразчисти малко терена. На върха говоря, да разчисти няколко **ключови фигури като Кристиян Вигенин и Ангел Найденов, които са залепили такава**

грозно и миризливо петно върху лицето на БСП, че няма измиване. Когато в политиката изпуснеш удобния момент, после ще направиш нужното, но бавно и мъчително. Ето, затова казвам, че аз съм оптимист за нормализирането на БСП, но би станало бавно, неприятно бавно, критично бавно.

– А как Ви изглежда Михаил Миков като водач, като лидер на социалистическата партия?

– Познавам Миков от 25 години, но рядко съм работил близо до него. Впечатлението ми е, че той е **човек с характер и с идея.** Това са две фундаментални неща, които до скоро фатално липсваха. Опитва се да прави правилния завой в БСП и левицата.

Въпросът е как ще преодолее съпротивата? Вече стана дума, че тя е организирана и напориста. Владее визията на популизма и подлъгва не малко леви хора.

Въпросът е външните фактори дали ще му разрешат, как ще балансира умело между тях? Знаете ситуацията.

Въпросът е дали ще може да съживи организационно и кадрово БСП? Първата важна стъпка бе направена с промените в Устава (Април 2015). Но това е само предпоставка.

Въпросът е дали БСП ще излезе в медиите с чуваеми тези, с ясни искания, със смелост и позиции? Това все още най-трудно им се отдава. Особено ако говорим за един **добре синхронизиран оркестър на политическото им говорене.**

Въпросът е дали ще намери начин да балансира и обезсили популизма на Борисов? Тук вече като общество сме стигнали до психиатрични висоти с масова психоза.

Аз, ако бях на мястото на Миков, много неща щях да правя по друг начин, но всеки лидер в политиката си носи характера. Лесно е да се дава акъл отстрани. Мисля, че Миков е верен на себе си, прави стъпки в печеливша посока, приглушено и доста бавно, но важното е да бъде последователно и да не се откаже.

Тук е важно да кажа, че за радикалната промяна в БСП **първо са нужни предпоставки в по-скритите структури на партията,** след което, когато те са факт и се задействат, тогава ще се видят резултати на светло. Така става със сложни и многопластови организации като БСП. Трябва да му дадем още време на Миков, за да успее.

– На мен ми е странно, че БСП не умее да формулира и да извежда политически тези и да дебатира важните въпроси в обществото. Ето сега за Трансатлантическото партньорство. БСП какво прави? Прочетох внимателно тяхното становище, не е лошо написано, но какво от това? Поставиха го на дебат в парламента, мнозинството го отхвърли и БСП приключи. Изми си ръцете и това е.

– С доста неща правят така. Заемат позиция, поставят проблема, после се отказват. Точно от такива примери се поражда усещането, че ги е страх да бъдат смели и последователни. **Поставят проблеми, но не решават проблеми** на обществото. Това е техният проблем.

Освен това **медийното присъствие на БСП продължава да бъде трагично.** Всички говорители от БСП в медиите са захлупени от добре организиран и режисиран контраоркестър. **Няма атакуващи личности** и гласове в публичното пространство от страната на БСП. Не си ги търсят и не ги намират. Не ги мотивират и обезпечават отстрани. Не ги лансират. Няма механизъм да осигурят **единно говорене, удряне в една точка, докато направят пробив.**

В това отношение моделът „Антон Кутев” е наистина трагичен и закопаващ БСП на публичната сцена. А днешният свят е медии, всичко важно става чрез медиите, чрез лицата и гласовете в медиите. Но не става чрез самодейци и нечисти лобисти от името на партията, а само **чрез стройна организация, подготовка, координиране**. Така се прави.

ГЕРБ така правят и затова жънат победи. Мога да кажа, че докато в БСП тече досегашната инерция, те успех – изборен и политически – не биха могли да очакват. Медиите са **пропаганда и агитация**. Това е гледната точка на една сериозна партия. Аз вече 20 години не съм чул тези термини да са в речника на политиците от БСП. Всички други правят агитация и пропаганда, а БСП се стеснява.

– Точно това щях да кажа, за медиите...

– Ситуацията сега им поставя на тепсия удобната тема за ТТІР, за да си направят своята контра-пропаганда, но те изостават във времето или така неясно говорят, че остават нечути и незабелязани. Все едно отбиват номера, но реално нищо голямо не постигат.

Същото като с Украйна. Ние сме вече на прага на гореща война, вкл. с атомни оръжия, ние сме всъщност на огневата линия, особено след пристигането у нас на американски войски. Нали така? И БСП мълчи по тези проблеми. Притеснява се.

Проблемът с ТТІР е един от глобалните, ключовите проблеми в бъдещото развитие на Света. Има една книга, която се нарича „Капитализъм 4.0”, на един много високопоставен журналист аналитик, американецът Анатол Калецки. В нея се аргументира, че мина времето на глобалисткия неолиберален модел и идва нов бъдещ капитализъм, който ще успее да излезе от сегашното бласто и криза. Ще преодолее утопиите на свободния саморегулиращ се пазар, особено когато той е световен. И ще се върне към стария рационализъм, когато държавата трябва да контролира и регулира самия пазар, за да може пазарът да не твори чудовища, а да бъде полезен не само за частния едър капитал, но да бъде полезен и за държавата и обществото като цяло.

Този договор за ТТІР е последен опит неолиберализмът да се качи на абсурдно равнище, когато световните корпорации ще определят вътре в една държава какъв да бъде бизнеса, кой и как да го прави. Това е пълен абсурд от гледна точка на събитията след 2008 година. Но ето, БСП реагира към този проблем все едно това е нещо второстепенно и периферно, не го извежда като нещо централно и фатално. Представете си, че БСП говори по този въпрос не само експертно, но и пропагандно, не само разбираемо, но и симпатично, не само сериозно, но и вицово, то ще има ли огромна чуваемост? Ще има, убеден съм.

– Вие как си го обяснявате това? Липса на ресурс ли е, агентура по върха ли?

– Във всички партии има агентура, така че няма как и в БСП да няма. Дайте сега да не слагаме БСП извън скобата. Има разбира се агентура, която задържа атакуването на истинските и основните проблеми.

Но по-значимото е страхът. **Страх, страх – страхът от ключовите неща**. Някак си това е удобната инерция. Представете си, че БСП е единствената голяма лява партия и пак ще бъдат на сцената, независимо дали атакуват или се скриват от ключовите проблеми.

Но вече БСП е под критичния минимум, за да остане голяма и властна партия. **Инерцията вече не им дава шансове**, тя ги закопава, ако се спускат по нея още 2-3 години. **Заставени са да я прекършат и да правят смела и директна политика**. Това е завой в Европа. Не може да не стане и в България.

Оттук нататък партия, която не желае да се занимава и ангажира с такива ключови и съдбоносни неща, болезнени и фатални за обществото като цяло и в мащабността на геополитиката, тя просто ще отмира, ще се стопява, ще я избутват към периферията. В БСП това вече го проумяват. Но още не успяват да съберат смелост да изведат своите политически акценти на ново равнище и в нов мащаб.

ПОЛИТИКА И ЕКСПЕРТЕН ПОТЕНЦИАЛ.

Различни формули на таланта

– Един лидер може да не формулира тезите, но той трябва да има един много добър екип...

– Това е въпрос за експертния потенциал, който се използва. Права сте абсолютно. Политикът не е задължително да бъде толкова компетентен и да разбира от всичко, но трябва да има нюх. А когато има нюх за важните неща, той трябва да има нюх и за хората, които разбират от важните неща и да им даде възможност да работят за него.

Между другото, ако се върна към старото време, такъв беше Тодор Живков. Всички се надсмиваха и тогава, и сега на Тодор Живков, че бил без образование, че бил просто момче от село. До голяма степен това е вярно. Но Тодор Живков защо беше 40 години успешен политик? Ами защото имаше този нюх. И погледнете експертните групи в идеологията, в политиката, в културата, в икономиката, във финансите.

Най-силният период на тогавашния социализъм са 70-те години. Само вземете 70-те години и вижте състава на експертните групи, които са работили за Тодор Живков, за да се разработват политики. Това е апотеозът на България, като развита индустриална държава на средно европейско равнище. А сега да видим, пак си направете списък на експертните групи, които работят за Бойко Борисов, които работят за Радан Кънев, които работят за Георги Първанов. Доста постна супа. Много претенции, малко творческа визия и способност.

Напоследък БСП също **критично сви своя използваем експертен потенциал**. Казвам използваем. БСП има мощен експертен потенциал, но го ползва периферно, рядко, не се вслушва достатъчно. Това е друга инерция, която се завихри през последните 15 години.

Така няма бъдеще. Дано го разберат навреме. Днес проблемите са изключително заплетени, прогнозите се правят в условията на небивала динамика и конфликтност. Само въз основа на експертен продукт политиките са в състояние да стъпят на **стабилен път с ясни пътеводители**, за да произведат съответните свои печеливши политики и властови продукти.

– Психолозите даже казват, че лидерът не е задължително да е интелектуалец. **Интелектуалците имат съмнения, лутат се в съображения. Лидерът трябва да е агресивен, да е дори авторитарен, да може да облъчва тълпите.**

– Политическият лидер рядко е интелектуалец. В масовия случаи политическият лидер е съвсем друг тип човек, със съвсем други добродетели. Всяка позиция в обществото има **различни формули на таланта**. Политиките трябва да си намерят своята формула на таланта.

Ето вижте, ако говорим за Гърция – политически лидер е Ципрас, но коя е ключовата фигура? Ключовата фигура е Вароуфакис, нали така? Там са парите, там е икономиката, там са взаимоотношенията с голямата Тройка. Вароуфакис ще спаси Гърция и Ципрас, няма друг човек с

такава свръхотговорност сега там. Разбира се, ако го подкрепят и му разрешат, ако не се откажат от него.

Какъв е този човек? Първо е страхотен мъж, мъж та дрънка отвсякъде, а не човек със съмнителна полова и семейна ориентация. Не се смейте, сериозно е.

Второ, това е типичен интелектуалец. Видете го къде е завършил, видете го на колко континента, в какви университети е преподавал. Работил е като експерт и сега в една практическа ситуация идва да излее своята експертност, за да спаси една система – огромната система на гръцката икономика и на гръцката държава. Всъщност това е **интелектуалното, ключовото интелектуално звено в сегашната политика на Гърция.**

Идете след това и видете кой им е външен министър. Един възрастен човек, класически, както се казва дипломат от кариерата, между другото обиколил някоя и друга партия, обаче патриот грък и истински професионалист. Не е взет от наше село Банкя. Нито от някаква съмнителна проамериканска фондация, за да ти стане външен министър. Полуселянин от Банкя или самозвано юпи с нежни ръчички не може да се справи с гръцката ситуация. Нито с българската. Ето, такива политици и експерти, поемащи огромна отговорност, ни липсват вече колко дълго време в България. Има голямо лутане у нас и критично спадане на кадровия потенциал.

– Тук има много неприятна системна сменност, идва новият министър и сменя целия състав, слага свои хора, чието качество е не, че са професионалисти, а че са „наши“.

– Това е разрушаващо. Солидната държава трябва да остава стабилна, въпреки че се сменя управляващата партия. Това е здравословното правило. А ние, за да оцелее поредната нова партия, ние разрушаваме стабилността на държавата, гонейки компетентните служители и специалисти, назначавайки неграмотни шефове, корумпирайки администрациите. Това е трагедия.

Това направиха Иванкостовци, след това в по-мека форма стана по време на правителството на Сакскобургготски, след това зад гърба на Станишев, и накрая Борисов вече съвсем довърши всички административни структури в страната. **Мутри и селяндури да управляват една съвременна държава и да владеят богатствата ѝ, това е истинската смърт на една цивилизована европейска държава.**

ЗА АБВ И ДЕСНИЦАТА.

Жертвените агънца на властта

– А какво мислите за АБВ? Много ли загубиха от влизането в управлението? И въобще този политически субект ще го има ли или приключи вече след това участие?

– Като нормален политически субект няма да ги бъде. Но в тази ненормална ситуация в България, може да намерят някаква форма да оцелеят още един-два избора. Подозирам, че стана разцепване между Ивайло Калфин и Георги Първанов. Георги Първанов просто стана за посмешище, докато Ивайло Калфин държи в момента едно от най-важните министерства, осмелява се да инициира здравословни реформи и демонстрира себе си като професионалист. Иначе много се изложиха морално и политически, в същото време имат управленски ресурс в момента.

– Да поговорим малко и за ДЕСНИЦАТА. Вече ми омръзна да питам защо са толкова зловни, но да попитам нямат ли много несъразмерен дял в това управление?

– Делът им в сегашната власт е несъразмерно голям – и като брой министерства, и като възлови министерства. **На малък човек качиха огромна раница.**

Защо ли? Подозирам, че това е хитрост на Борисов. Вижте къде са им министрите. Най-трагичното положение в момента къде е? В икономиката. Икономиката е базата на държавата, на обществото, на всичко. Вижте кой сложиха като министър, един, според мен, полуадекватен човек. Лукарски. Този човек е с много странен поглед. Ако поканите тук някой психолог, той ще му постави, убеден съм, тежка личностна диагноза. Неслучайно преди месец при целия дебат за огромния нов външен дълг от 16 милиарда него го бяха скрили. Активната фигура бе Владислав Горанов, министър на финансите. Сякаш това е цялата икономика. А странното момче Лукарски бе скрито, за да не издъни пропагандата.

Вече година продължава сагата с КТБ. При КТБ не са просто кредити, не са просто пари, не са просто фондове, от които трябва да се вземат парите, за да се върнат. **КТБ са огромни активи на много дълъг списък големи и още по-големи фирми. Всъщност чрез КТБ се прави опит да се преразпределят тези огромни стопански активи.** Това не е ли икономика? Къде е министерството на икономиката? Изобщо по никакъв начин не се чува и не участва. И така нататък, и така нататък.

Така че сложили са го този човек Лукарски, за да може под него да се редят някакви пасианси. Да се провежда нечия анонимна стопанска политика. Ние докато разберем какво става, мандатът ще е свършил и вече няма да има от кого да търсим отговорност. Ако стане нужда, благородникът Борисов ще забърше този човечец със странен поглед и ще го използва като жертвен агнец... Ето, това е една спекулативна и цинично нечестна от гледна точка на обществото политика. Тя е лично на Бойко Борисов.

Вижте военният министър земеделец. Той пък изглежда като абсолютен неадекватник. Защо е сложен? Ами защото ще изпълни едни ужасни неща. На практика ние сме на прага да ни окупира. Уж НАТО, НАТО, но всъщност американски войски и тъй като ние нямаме българска армия, с техните самолети, с техните информационно-планиращи не знам си какви центрове, с техния вече и войнишко-офицерски състав, с тяхното командване, което е влязло в нашето военно министерство, чрез всичко това те правят от България нещо, за което никой не им е дал никакво разрешение. И накрая, когато по някакъв начин се поиска отговорност, хоп този неадекватник – той ще бъде жертвеният агнец.

Този тип кадруване се прилага за 4-5 ключови министерства. Сложени са хора на Радан Кънев и са приготвени върху тях да се прехвърли персоналната отговорност. И накрая Бойко Борисов на 3-та година от „втория си свръхуспешен мандат“, отново ще се качи на белия кон, а тези хора ще бъдат изправени до стената и ще бъде дадена възможност на хората да ги замерят с камъни.

– Много интересна теза.

– Така изглеждат нещата, ако се вгледаме внимателно. Вижте го момчето Радан Кънев, колко напред го изтикват непрекъснато. Това е любимият коалиционен партньор, който накрая ще обере псувните и възмущението на народа. Такава му е отредената роля. И той я играе с глуповато вдъхновение, въпреки многото си образования и натрапчива начетеност.

– Колко различен е сега Бойко Борисов от първия си мандат?

– Опитва се да се представи за различен. Но си е същият, само играе играта по-хитро. Същият е – брутален, последователен във вредните за България неща, обслужващ чужди интереси, пряко свързан с криминални структури. Същият е, но много по-хитър.

– Това едва ли е някаква негова ясна стратегия. По-скоро го прави инстинктивно.

– Не подценявайте Борисов. Той интуитивно има страхотен инстинкт за оцеляване, но не подценявайте неговата способност да осмисля нещата. Бойко Борисов, не съм му пропагандатор, нито го харесвам като български лидер и политик, но не съм съгласен да бъде подценяван. Той е достатъчно умен, правейки се на глупав често пъти. Това е една от неговите хитрости за пред публиката.

Интервюто взе **Калина Андролова** на 23 април 2015.

КРАЙ.